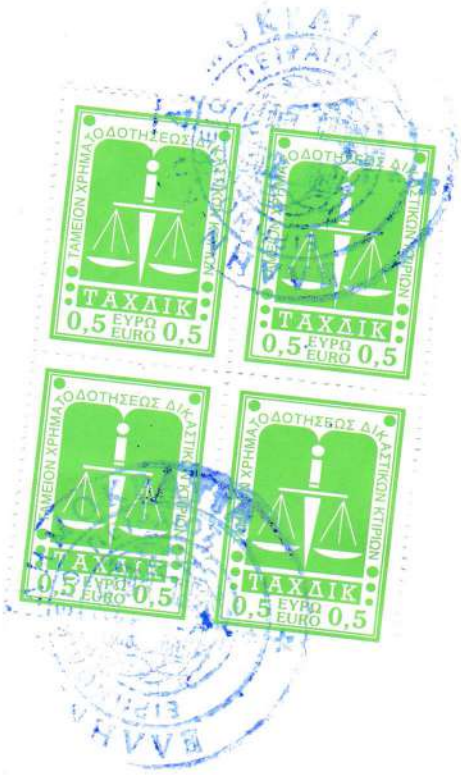
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ (Ν. 3869/2010)

Αριθμός Απόφασης 2163 **2022**

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Μαραθώνα Μαρία - Αμαλία Νταή, η οποία ορίστηκε με την υπ' αριθ. 162/2022 Πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, κατ' άρ. 3Α του Ν. 3869/2010, και τη Γραμματέα Μαρία Μπέκου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 29 Ιουνίου 2022 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ – ΚΑΘ' ΟΥ Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: [redacted] ο οποίος προκατέθεσε νομίμως και εμπροθέσμως, κατ' άρ. 4Η του Ν. 3869/2010, ως τούτο προστέθηκε με το άρ. 1 του Ν. 4745/2020, σε συνδυασμό με άρ. 83 παρ. 1 περ. γ' του Ν. 4790/2021, έγγραφες προτάσεις, υπογραφείσες από την πληρεξούσια Δικηγόρο του Αρετή Περδικομάτη (βλ. υπ' αριθ. Π2894370 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΑ) και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ – ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (κατ' άρ. 4 παρ. 5 και 5 παρ. 1

Ν. 3869/2010), ήτοι: 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», με Α.Φ.Μ. 094014201, που εδρεύει στην Αθήνα (Αιόλου 86), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης, 2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Τ.Ε.», υπό ειδική εκκαθάριση, με Α.Φ.Μ. 090038000, που εδρεύει στην Αθήνα (Ομήρου 22), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης και 3) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», με Α.Φ.Μ. 094014250, που εδρεύει στην Αθήνα (Όθωνος 8), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως (οιονεί) καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Τ.Ε.», λόγω συγχώνευσης της τελευταίας με απορρόφησή της από το προαναφερθέν πιστωτικό ίδρυμα (βλ. ΦΕΚ τ. Α.Ε. – Ε.Π.Ε. 9243/27-12-2013), η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΣ: [redacted] ένδικο δάνειο, ο οποίος δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «QQUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο «QQUANT MASTER SERVICER Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», με Α.Φ.Μ. 800858891, που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Λ. Κηφισίας 66), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις - μη δικαιούχου διαδίκου, σύμφωνα με το άρ. 2 παρ. 4 του Ν. 4354/2015, και ως εντολοδόχου, ειδικής πληρεξουσίας, αντιπροσώπου και αντικλήτου της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ASOPUS LP», με έδρα στην Πολιτεία Delaware των Η.Π.Α., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, της τελευταίας ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», με Α.Φ.Μ. 094014201, που εδρεύει στην Αθήνα (Αιόλου 86), όπως νόμιμα

εκπροσωπείται, η οποία προκατέθεσε νομίμως και εμπροθέσμως, κατ' άρ. 4Η του Ν. 3869/2010, ως τούτο προστέθηκε με το άρ. 1 του Ν. 4745/2020, σε συνδυασμό με άρ. 83 παρ. 1 περ. γ' του Ν. 4790/2021, έγγραφες προτάσεις, υπογραφείσες από την πληρεξούσια Δικηγόρο της [redacted] (βλ. υπ' αριθ. Π3027770 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΑ) και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο κατά την προφορική συζήτηση της υπόθεσης.

Ο αιτών κατέθεσε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από 3-2-2014 με αριθ. καταθ. [redacted]19-2-2014 αίτησή του, διαδικασίας εκούσιας δικαιοδοσίας, η οποία προσδιορίστηκε αρχικώς για τη δικάσιμο της 13ης-6-2023, ακολούθως, δε, υπέβαλε νομοτύπως και εμπροθέσμως, κατ' άρ. 4Β του Ν. 3869/2010, ως τούτο προστέθηκε με το άρ. 1 του Ν. 4745/2020, μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), την υπ' αριθ. [redacted]29-1-2021 αίτηση επαναπροσδιορισμού, για την οποία συντάχθηκε, από τη Γραμματεία του ενταύθα Δικαστηρίου, πράξη κατάθεσης με ειδ. αριθ. 2618/15-4-2021 και αναρτήθηκε στην άνω ηλεκτρονική πλατφόρμα. Εν συνεχεία, η προαναφερθείσα αίτηση προσδιορίστηκε προς συζήτηση, κατ' άρ. 4ΙΒ του Ν. 3869/2010, δυνάμει της υπ' αριθ. 217/2022 Πράξης της Διευθύνουσας το Δικαστήριο τούτο, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο και συζητήθηκε, όπως σημειώνεται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης της παρούσας δίκης. Η κυρίως παρεμβαίνουσα ζητά να γίνει δεκτή η ασκηθείσα, κατ' άρ. 4ΙΑ του Ν. 3869/2010, παρέμβασή της, καθώς και οι επιμέρους ισχυρισμοί που ανέπτυξε στις έγγραφες προτάσεις της.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως υπ' αριθ. 6.641/24-2-2014, 6.676/24-2-2014, 6.667/24-2-2014 και 6.723/28-2-2014 εκθέσεις επίδοσης, όλες του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αθανάσιου Νικ. Μπουσδούνη, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της από 3-2-2014 με αριθ. καταθ. 385/19-2-2014 υπό κρίση αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς προσδιορισθείσα δικάσιμο της 13ης-6-2023, επιδόθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως στις καθ' ων και στον προς ον η κοινοποίηση η αίτηση αντίστοιχα,

καίτοι στον τελευταίο εκ περισσού, διότι κατά την άποψη που υιοθετεί το παρόν Δικαστήριο, η επίδοση της αίτησης του άρ. 4 Ν. 3869/2010 δέον όπως πραγματοποιείται μόνο στους (συν)εγγυητές και όχι στους πρωτοφειλέτες/ συνοφειλέτες, ως, εξάλλου, προκύπτει και από τη γραμματική ερμηνεία του άρ. 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010. Ακολούθως, ο αιτών υπέβαλε, κατ' άρ. 4Β του Ν. 3869/2010, ως τούτο προστέθηκε με το άρ. 1 του Ν. 4745/2020, μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), την υπ' αριθ. [redacted]29-1-2021 αίτηση επαναπροσδιορισμού, για την οποία συντάχθηκε, από τη Γραμματεία του ενταύθα Δικαστηρίου, πράξη κατάθεσης με ειδ. αριθ. [redacted]/15-4-2021 και αναρτήθηκε στην άνω ηλεκτρονική πλατφόρμα, η δε ως άνω αίτηση επαναπροσδιορισμού, μαζί με την πράξη κατάθεσής της, κοινοποιήθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως, κατ' άρ. 4ΣΤ παρ. 1 και 3 του Ν. 3869/2010, στις καθ' ων - θεσμικές πιστώτριες, στις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που έχουν δηλώσει (βλ. από 15-4-2021 και 16-4-2021 οικεία ηλεκτρονικά πιστοποιητικά, εκδόσεως του Ειδικού Τομεακού Γραμματέα της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.). Πλην, όμως, τούτες δεν προκατέθεσαν, ως όφειλαν, έγγραφες προτάσεις, κατ' άρ. 4Η του Ν. 3869/2010, ως τούτο προστέθηκε με το άρ. 1 του Ν. 4745/2020, σε συνδυασμό με άρ. 83 παρ. 1 περ. γ' του Ν. 4790/2021, ούτε και εμφανίστηκαν κατά την τυπική συζήτηση της υπόθεσης στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, το Δικαστήριο, ωστόσο, θα προχωρήσει στην εκδίκαση σαν να ήταν αυτές παρούσες (πρβλ. αναλογικά και άρ. 754 εδ. β' ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με την Αιτιολογική Έκθεση του Ν.4335/2015, που τροποποίησε τον ΚΠολΔ, σελ. 35 αυτής), σημειουμένου, περαιτέρω, ότι η εγγραφή της ένδικης υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (βλ. άρ. 4ΙΒ παρ. 2 Ν. 3869/2010). Όσον αφορά στον προς ον η κοινοποίηση η αίτηση - πρωτοφειλέτη, λεκτέα τα ακόλουθα. Από την επισκόπησή του φακέλου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης δεν προκύπτει η κοινοποίηση προς αυτόν της ένδικης αίτησης επαναπροσδιορισμού, όπερ, εξάλλου, θα ήταν και ανέφικτο, καθόσον, μετά την εκκρεμοδικία, και δη την 7η-5-2019, τούτος απεβίωσε, ο δε αιτών, ως υιός του, αποποιήθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως την εξ αδιαθέτου επαχθείσα σε αυτόν κληρονομία του άνω αποβιώσαντος πατρός του (βλ. υπ' αριθ. [redacted] καταχωρηθείσα στον τόμο [redacted] το έτος 2019 ληξιαρχική πράξης θανάτου, εκδόσεως του Ληξιαρχείου Δ.Ε. Δραπετσώνας, καθώς και υπ' αριθ. 1789/13-8-2019 δήλωση αποποίησης κληρονομίας συνταχθείσα από την κ. Γραμματέα του ενταύθα Δικαστηρίου, αμφότερα τα οποία προσκομίζει σε αντίγραφο και

επικαλείται ο αιτών). Παρά, δε, το γεγονός ότι η ένδικη αίτηση επαναπροσδιορισμού δεν επιδόθηκε, περαιτέρω, στους κληρονόμους του προαναφερθέντος προς ον η κοινοποίηση, [redacted] το Δικαστήριο θα προχωρήσει κανονικά στην πρόοδο της δίκης, διότι, ως προλέχθη, κατά την άποψη που υιοθετεί, δεν κρίνεται εκ του νόμου υποχρεωτική η επίδοση της αίτησης του άρ. 4 Ν. 3869/2010 και στον προωτοφειλέτη.

Εντός της προθεσμίας του άρ. 4Η του Ν. 3869/2010, ως τούτη ανεστάλη με το άρ. 83 παρ. 1 περ. γ' του Ν. 4790/2021, η εταιρία με την επωνυμία «QQUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», νομίμως εκπροσωπούμενη, άσκησε, κατ' άρ. 4ΙΑ του Ν. 3869/2010, διά των έγγραφων προτάσεων που προκατέθεσε, και υπό της ιδιότητάς της ως εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 2 παρ. 4 του Ν. 4354/2015, «κύρια» παρέμβαση, ως μη δικαιούχος διάδικος, εντολοδόχος, ειδική πληρεξουσία, αντίκλητος και διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ASOPUS LP», νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία κατέστη, μετά την εκκρεμοδικία, ειδική διάδοχος των επίδικων απαιτήσεων της α' εκ των καθ' ων (Εθνική Τράπεζα), με την οποία (παρέμβαση) αιτήθηκε την απόρριψη της αίτησης και την καταδίκη του αιτούντος στη δικαστική της δαπάνη. Η παραπάνω παρέμβαση, η οποία με το ως άνω περιεχόμενο εκτιμάται ως αυτοτελής πρόσθετη υπέρ της α' εκ των καθ' ων και όχι ως «κύρια» παρέμβαση, ως ούτως χαρακτηρίστηκε από την παρεμβαίνουσα, καθότι ελλείπει το αυτοτελές αίτημα παροχής έννομης προστασίας ως απαιτείται επί κύριας παρέμβασης και, σε κάθε περίπτωση, δεν αμφισβητήθηκε το κύρος της προαναφερθείσας ειδικής διαδοχής, ασκείται παραδεκτώς κατ' άρ. 80, 83 ΚΠολΔ και 4ΙΑ Ν. 3869/2010, αφού, πρώτον, η άνω εταιρία διαχείρισης είναι τρίτη εν σχέσει με την ένδικη υπόθεση, δεύτερον, η ex lege νομιμοποίησή της (κατ' άρ. 2 παρ. 4 Ν. 4354/2015) της δίδει την εξαιρετική δυνατότητα, αν και δεν είναι δικαιούχος των επίμαχων απαιτήσεων, να παρίσταται στο δικαστήριο ως διαχειρίστρια αυτών, δικαιούχος των οποίων κατέστη -μετά την εκκρεμοδικία- η εταιρία «ASOPUS LP», ειδική διάδοχος της α' εκ των καθ' ων και, τρίτον, η (αυτοτελής) πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί εν προκειμένω με τις έγγραφες προτάσεις εντός της προθεσμίας του άρ. 4Η του Ν. 3869/2010 (βλ. άρ. 4ΙΑ του ιδίου Νόμου). Περαιτέρω, είναι νόμιμη, ερειδόμενη στην

προδιαληφθείσα διάταξη του άρ. 2 παρ. 4 Ν. 4354/2015, καθώς και σε αυτές των άρ. 83 και 741 ΚΠολΔ, το δε έννομο συμφέρον της παρεμβαίνουσας είναι πρόδηλο λόγω της εξουσίας που της δίδει ο νόμος, ως διαχειρίστριας εταιρίας, να νομιμοποιείται εξαιρετικώς, συντρεχόντως με τη δικαιούχο των επίμαχων υπό διαχείριση απαιτήσεων, στην παρούσα δίκη ρύθμισης αυτών. Πράγματι, από το σύνολο του εισφερθέντος αποδεικτικού υλικού, προέκυψε ότι η α' εκ των καθ' ων (Εθνική Τράπεζα), δυνάμει της από 15-11-2019 Σύμβασης Πώλησης και Μεταβίβασης Απαιτήσεων, όπως αυτή καταχωρήθηκε νομίμως στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, με αριθ. πρωτοκόλλου 316/15-11-2019, στον τόμο 10 με α/α 350, μεταβίβασε στην εταιρία «ASOPUS LP», νομίμως εκπροσωπούμενη, χαρτοφυλάκιο ληξιπρόθεσμων απαιτήσεών της από χορηγήσεις δανείων και πιστώσεων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι ως άνω επίδικες απαιτήσεις. Περαιτέρω, με την από 14-11-2019 Σύμβαση Ανάθεσης Διαχείρισης, νομίμως δημοσιευθείσα στα οικεία βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, και το από 12-11-2019 περιορισμένο πληρεξούσιο της Συμβολαιογράφου Λουξεμβούργου Martine Schaeffer, η άνω εταιρία (ASOPUS LP) όρισε πληρεξουσία και διαχειρίστρια των απαιτήσεών της την αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, νομίμως αδειοδοτηθείσα δυνάμει της υπ' αριθ. 247/14-11-2019 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος. Κατόπιν τούτων, η άνω ασκηθείσα αυτοτελής πρόσθετη -ως τοιαύτη εκτιμήθηκε- παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να συνεκδικαστεί με την υπό κρίση αίτηση, καθόσον έχουν μεταξύ τους σχέση κυρίου και παρεπομένου και υπάγονται στην ίδια διαδικασία (άρ. 31, 246 και 285 ΚΠολΔ), ενώ, επιπλέον, μεταξύ της α' εκ των καθ' ων και της προσθέτως υπέρ αυτής παρεμβαίνουσας έχει δημιουργηθεί σχέση επιγενόμενης αναγκαίας ομοδικίας (ΑΠ 402/2021).

Ο αιτών, με την υπό κρίση αίτησή του, εκθέτει ότι είναι φυσικό πρόσωπο, χωρίς πτωχευτική ικανότητα και επικαλούμενος μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις πιστώτριές του, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητά, κατά τη δέουσα εκτίμηση του αιτήματός του, τη ρύθμιση των επίδικων χρεών του σύμφωνα με το Ν. 3869/2010, με βάση το σχέδιο διευθέτησης οφειλών που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η προσωπική, περιουσιακή και εισοδηματική του κατάσταση, με την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του. Επίσης, ζητά να εξαιρεθεί από ενδεχόμενη ρευστοποίηση το Ι.Χ.Ε. όχημά του.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση παραδεκτώς και αρμοδίως φέρεται για συζήτηση, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου της κατοικίας του αιτούντος (άρ. 3 Ν. 3869/2010, σε συνδυασμό με άρ. 741 ΚΠολΔ), εφαρμοζομένων των ρυθμίσεων του άρ. 1 του Ν. 4745/2020, από τη δε αυτεπάγγελτη έρευνα στα τηρούμενα αρχεία προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτησή του στο Δικαστήριο αυτό ή σε άλλο Δικαστήριο της χώρας, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών του με απαλλαγή του από υπόλοιπα χρεών ή απόφαση απορριπτική λόγω δόλιας περιέλευσης ή ανειλικρινούς δήλωσής του (βλ. την υπ' αριθ. 48/2-7-2022 βεβαίωση του κ. Γραμματέα του ενταύθα Δικαστηρίου). Επίσης, έχει τηρηθεί τόσο η απαιτούμενη προδικασία του άρ. 5 του Ν. 3869/2010, όσο και η διαδικασία επαναπροσδιορισμού του Ν. 4745/2020, ενώ, επιπλέον, ο αιτών έχει προβεί νομίμως στην επικαιροποίηση των στοιχείων του, κατ' άρ. 2 παρ. Α' υποπαρ. Α.4. Ν. 4336/2015, έχοντας καταθέσει στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου τα απαιτούμενα προς τούτο έγγραφα (βλ. από 11-1-2016 υποβληθέντα κατάλογο εγγράφων επικαιροποίησης). Περαιτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι αρκούντως ορισμένη, δοθέντος ότι περιέχονται σε αυτή με σαφήνεια όλα τα στοιχεία του άρ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ως τούτο ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσής της, χωρίς να απαιτείται ουδέν άλλο για τη νομική της πληρότητα, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου αιτιάσεων της παρεμβαίνουσας ως αβάσιμων. Εξάλλου, όσα επιπλέον στοιχεία αξιώνει η τελευταία, ήτοι, χρόνο ανάληψης των επίδικων πιστώσεων, οικονομική κατάσταση του αιτούντος και οικογενειακό κόστος διαβίωσής του κατά τον εν λόγω χρόνο, μηνιαία ενήμερη δόση για την εξυπηρέτηση των ένδικων δανείων και λόγους που τον οδήγησαν στην επικαλούμενη παύση πληρωμών του, δεν αποτελούν αναγκαία στοιχεία για το νομικώς ορισμένο της ένδικης αίτησης και, άρα, δεν ήταν απαραίτητο να μνημονεύονται στο υπό κρίση δικόγραφο, σε κάθε δε περίπτωση, μπορούν να προκύψουν ή να διασαφηνιστούν κατά την αποδεικτική διαδικασία, στα πλαίσια του ανακριτικού συστήματος που εφαρμόζεται, κατ' άρ. 744 ΚΠολΔ, στην προκείμενη εκούσια δικαιοδοσία (πρβλ. ΑΠ 64/2017 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Προσέτι, η ένδικη αίτηση είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρ. 1, 4, 5, 8 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, πλην του αιτήματος περί εξαίρεσης από την εκποίηση του Ι.Χ.Ε. οχήματος του αιτούντος, το οποίο κρίνεται απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι η δυνατότητα υποβολής αιτήματος εξαίρεσης περιορίζεται, κατά

το άρ. 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, μόνο στη (δυνητική) κύρια κατοικία του οφειλέτη, ανεξάρτητα από τη δυνατότητα του Δικαστηρίου να μη διατάξει εκποίηση και των λοιπών περιουσιακών του στοιχείων (κινητών ή ακινήτων), εφόσον κρίνει ότι αυτή είναι απρόσφορη ή σταθμίζοντας άλλες εναλλακτικές αξιοποίησης της περιουσίας του (βλ. Ι. Βενιέρη - Θ. Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, 2016, σελ. 609). Κατά τα λοιπά, κατά το μέρος που η ένδικη αίτηση κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ του αιτούντος και των πιστωτριών του, αφού δεν έγινε αποδεκτό το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τις τελευταίες.

Η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, με τις νομοτύπως και εμπροθέσμως προκατατεθείσες έγγραφες προτάσεις της, αρνείται την υπό κρίση αίτηση ως νόμω και ουσία αβάσιμη, ενώ, επιπλέον, ισχυρίζεται ότι η αίτηση επαναπροσδιορισμού των άρ. 4Α επ. Ν. 3869/2010 υποβλήθηκε εκπροθέσμως, ισχυρισμός, ο οποίος, ωστόσο, τυγχάνει απορριπτέος για τους ακόλουθους λόγους. Σύμφωνα με το άρ. 4Δ παρ. 1 περ. α' Ν. 3869/2010, ως τούτο τροποποιήθηκε με το άρ. 62 Ν. 4765/2021, η αίτηση επαναπροσδιορισμού υποβάλλεται, επί ποινή απαραδέκτου, από την 1η-12-2020 έως και την 31η-1-2021, για τις αιτήσεις ρύθμισης οφειλών που κατατέθηκαν μέχρι και την 31η-12-2014, ενώ ως «υποβολή αίτησης επαναπροσδιορισμού» νοείται η υποβολή αυτής μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.) και όχι η σύνταξη της οικείας πράξης κατάθεσης από τη Γραμματεία του αρμοδίου Δικαστηρίου, η οποία μπορεί να λάβει χώρα και σε μεταγενέστερο χρόνο. Στην προκειμένη περίπτωση, η ένδικη υπ' αριθ. 123432 αίτηση επαναπροσδιορισμού υποβλήθηκε στην ανωτέρω ηλεκτρονική πλατφόρμα την 29η-1-2021, ήτοι εντός της νόμιμης προθεσμίας του άρ. 4Δ, δοθέντος ότι η υπό κρίση (αρχική αίτηση) κατατέθηκε στις 19-2-2014, συνεπώς, όσα περί του αντιθέτου διατείνεται η παρεμβαίνουσα κρίνονται απορριπτέα ως ουσία αβάσιμα. Περαιτέρω, προβάλλει την ένσταση της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος (ΑΚ 281), ισχυριζόμενη ότι ο αιτών, παρά το γεγονός ότι ανάλωσε τις επίδικες πιστώσεις, επωφελούμενος αυτών, αποσκοπεί με την ένδικη αίτησή του να υπαχθεί στις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010 και να ρυθμίσει τα χρέη του με τους όρους που εκείνος επιθυμεί, αν και δεν πληροί τις προϋποθέσεις του προρρηθέντος Νόμου, και χωρίς να λαμβάνει υπόψη, κατά τρόπο εύλογο, τα συμφέροντα των πιστωτριών του. Η ένσταση αυτή, κατά το μεν μέρος που στρέφεται κατά της άσκησης της ένδικης

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση παραδεκτώς και αρμοδίως φέρεται για συζήτηση, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου της κατοικίας του αιτούντος (άρ. 3 Ν. 3869/2010, σε συνδυασμό με άρ. 741 ΚΠολΔ), εφαρμοζομένων των ρυθμίσεων του άρ. 1 του Ν. 4745/2020, από τη δε αυτεπάγγελτη έρευνα στα τηρούμενα αρχεία προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτησή του στο Δικαστήριο αυτό ή σε άλλο Δικαστήριο της χώρας, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών του με απαλλαγή του από υπόλοιπα χρεών ή απόφαση απορριπτική λόγω δόλιας περιέλευσης ή ανειλικρινούς δήλωσής του (βλ. την υπ' αριθ. 48/2-7-2022 βεβαίωση του κ. Γραμματέα του ενταύθα Δικαστηρίου). Επίσης, έχει τηρηθεί τόσο η απαιτούμενη προδικασία του άρ. 5 του Ν. 3869/2010, όσο και η διαδικασία επαναπροσδιορισμού του Ν. 4745/2020, ενώ, επιπλέον, ο αιτών έχει προβεί νομίμως στην επικαιροποίηση των στοιχείων του, κατ' άρ. 2 παρ. Α' υποπαρ. Α.4. Ν. 4336/2015, έχοντας καταθέσει στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου τα απαιτούμενα προς τούτο έγγραφα (βλ. από 11-1-2016 υποβληθέντα κατάλογο εγγράφων επικαιροποίησης). Περαιτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι αρκούντως ορισμένη, δοθέντος ότι περιέχονται σε αυτή με σαφήνεια όλα τα στοιχεία του άρ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ως τούτο ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσής της, χωρίς να απαιτείται ουδέν άλλο για τη νομική της πληρότητα, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου αιτιάσεων της παρεμβαίνουσας ως αβάσιμων. Εξάλλου, όσα επιπλέον στοιχεία αξιώνει η τελευταία, ήτοι, χρόνο ανάληψης των επίδικων πιστώσεων, οικονομική κατάσταση του αιτούντος και οικογενειακό κόστος διαβίωσής του κατά τον εν λόγω χρόνο, μηνιαία ενήμερη δόση για την εξυπηρέτηση των ένδικων δανείων και λόγους που τον οδήγησαν στην επικαλούμενη παύση πληρωμών του, δεν αποτελούν αναγκαία στοιχεία για το νομικώς ορισμένο της ένδικης αίτησης και, άρα, δεν ήταν απαραίτητο να μνημονεύονται στο υπό κρίση δικόγραφο, σε κάθε δε περίπτωση, μπορούν να προκύψουν ή να διασαφηνιστούν κατά την αποδεικτική διαδικασία, στα πλαίσια του ανακριτικού συστήματος που εφαρμόζεται, κατ' άρ. 744 ΚΠολΔ, στην προκείμενη εκούσια δικαιοδοσία (πρβλ. ΑΠ 64/2017 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Προσέτι, η ένδικη αίτηση είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρ. 1, 4, 5, 8 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, πλην του αιτήματος περί εξαίρεσης από την εκποίηση του Ι.Χ.Ε. οχήματος του αιτούντος, το οποίο κρίνεται απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι η δυνατότητα υποβολής αιτήματος εξαίρεσης περιορίζεται, κατά

αίτησης, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος που ορίζει το άρ. 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές, ως τυγχάνει η άσκηση του κρινόμενου ενδίκου βοηθήματος (ΑΠ 1006/1999, ΑΠ 116/1997 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), κατά το δε μέρος, που αφορά στο ασκούμενο διά της υπό κρίση αίτησης δικαίωμα, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, διότι τούτο (ασκούμενο δικαίωμα) δεν υπερβαίνει, και μάλιστα προφανώς, τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη, ο κοινωνικός και ο οικονομικός σκοπός του· αντιθέτως, είναι απολύτως σύμφωνο με το γράμμα και το πνεύμα του Ν. 3869/2010, ο οποίος παρέχει στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο τη δυνατότητα ρύθμισης των χρεών του με παράλληλη ανάληψη υποχρεώσεων έναντι των πιστωτών του, εφόσον κριθεί από το Δικαστήριο ότι πληροί όλες τις περιοριστικές προϋποθέσεις που τάσσει ο Νόμος, η ρύθμιση, δε, αυτή βρίσκει νομιμοποίηση ευθέως στο ίδιο κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα όφελος. Εξάλλου, στην περίπτωση που κριθεί ότι ο αιτών δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, η υπό κρίση αίτηση θα απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη ελλείψει πλήρωσης των αναγκαίων προϋποθέσεων και όχι ως καταχρηστικώς ασκηθείσα. Ακόμη, η παρεμβαίνουσα προτείνει την ένσταση περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμών, ισχυριζόμενη ότι ο τελευταίος προέβη σε υψηλό -για τις δυνατότητές του- δανεισμό, ενώ γνώριζε πως με βάση την εν γένει οικονομική του κατάσταση η εξυπηρέτηση των επίδικων πιστώσεων που ανέλαβε ήταν επισφαλής, αν όχι αδύνατη, όπερ υποδηλώνει ότι λειτούργησε τουλάχιστον με ενδεχόμενο δόλο, καθόσον θεώρησε ως πιθανή τη μη αποπληρωμή των οφειλών του και παρά ταύτα αποδέχθηκε την κατάσταση αυτή. Η εν λόγω ένσταση είναι παραδεκτή, αρκούντως ορισμένη (πρβλ. ΑΠ 400/2020) και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρ. 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 και θα ερευνηθεί κατωτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τη δέουσα εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που νομίμως προσκομίζονται, είτε για να ληφθούν αυτοτελώς υπόψη ως αποδεικτικά στοιχεία είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά εκ των οποίων μνημονεύονται κατωτέρω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση

της διαφοράς, τις ομολογίες που συνάγονται από τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς των παρασταθέντων διαδίκων (άρ. 261 ΚΠολΔ) και τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνει υπόψη του το Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών, ηλικίας σήμερα 58 ετών (γεννηθείς στις 21-11-1964), είναι έγγαμος, από το έτος 1992, με την [redacted], με την οποία έχει αποκτήσει τρία τέκνα, τον [redacted] ηλικίας σήμερα 27 ετών, ο οποίος είναι οικονομικώς ανεξάρτητος, την [redacted] ηλικίας σήμερα 23 ετών, η οποία είναι φοιτήτρια (βλ. υπ' αριθ. πρωτ. 1622 από 9-10-2019 πιστοποιητικό φοιτητικής ιδιότητας, εκδόσεως της Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ) και τη [redacted] ηλικίας σήμερα 18 ετών, η οποία, κατά το χρόνο κλεισίματος του φακέλου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης, ήταν μαθήτρια Λυκείου (βλ. από 20-10-2020 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης αιτούντος, εκδόσεως του Δήμου [redacted] σε συνδυασμό με έγγραφες προτάσεις του). Διαμένει, με τη σύζυγό του, και τις δύο θυγατέρες του, σε ακίνητο συγκυριότητάς του, ευρισκόμενο στη [redacted] ως τούτο περιγράφεται κατωτέρω, το οποίο συνιστά την κύρια κατοικία του. Ο αιτών εργάζεται ως μισθωτός στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς Α.Ε., με μηνιαίες αποδοχές ποσού 2.078,66 ευρώ «καθαρά» (βλ. απόδειξη πληρωμής μηνιαίων αποδοχών του, μηνός Ιουλίου 2021), πέραν, δε, των ανωτέρω, δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη έτερης πηγής εσόδων για εκείνον. Η σύζυγός του είναι άνεργη και δεν διαθέτει ατομικά εισοδήματα (βλ. με ημερομηνία εκτύπωσης 8-10-2020 αποδεικτικό ηλεκτρονικής έκδοσης δελτίου ανεργίας της), με αποτέλεσμα οι παραπάνω αποδοχές του αιτούντος να αποτελούν το μοναδικό εισφερθέν οικογενειακό του εισόδημα. Το ελάχιστο μηνιαίο οικογενειακό κόστος διαβίωσης του, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν επιβαρύνεται με δαπάνες μίσθωσης κατοικίας, συμπεριλαμβανομένων, ωστόσο, των φορολογικών και εν γένει οικονομικών του υποχρεώσεων, συνυπολογιζομένων και των εξόδων διατροφής των συνοικουσών θυγατέρων του, οι οποίες, λόγω της ιδιότητάς τους (φοιτητικής/ μαθητικής), δεν εργάζονται, λογιζομένων, ούτως, ως προστατευόμενων μελών, εκτιμάται σήμερα στο ποσό των 1.550 ευρώ περίπου, το οποίο κρίνεται εύλογο, για το δε υπολογισμό του συνεκτιμάται ιδιαίτερα το γεγονός ότι οι οφειλέτες οι οποίοι ζητούν να υπαχθούν στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, πρέπει από την πλευρά τους να περιορίσουν στο ελάχιστο τις δαπάνες τους μόνο στις απολύτως απαραίτητες και αναγκαίες για το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα της ρύθμισης. Γίνεται μνεία ότι το άνω κόστος διαβίωσης επωμίζεται αποκλειστικά ο αιτών, ενόψει των μηδενικών εσόδων της

συζύγου του. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, και δη περί το 2006, ο αιτών ανέλαβε τα παρακάτω χρέη, τα οποία κατά πλάσμα του νόμου θεωρούνται με την κοινοποίηση της υπό κρίση αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης αυτής, δοθέντος ότι ουδεμία εκ των επίδικων απαιτήσεων αποδείχθηκε ότι είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένη (βλ. άρ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010). Ειδικότερα, από την α' εκ των καθ' ων (Εθνική Τράπεζα), έλαβε: (α) ένα καταναλωτικό δάνειο, εξυπηρετούμενο από τον υπ' αριθ. 4236577984 λογαριασμό, ενεχόμενος ως εγγυητής, με υπόλοιπο οφειλής, την 24η-2-2014, ποσού 6.814,09 ευρώ, (β) ένα καταναλωτικό δάνειο, δυνάμει της υπ' αριθ. [redacted]σύμβασης, ενεχόμενος ως οφειλέτης, με υπόλοιπο οφειλής, την 24η-2-2014, ποσού 5.841,39 ευρώ, (γ) ένα καταναλωτικό δάνειο, εξυπηρετούμενο από τον υπ' αριθ. [redacted]ογαριασμό, ενεχόμενος ως οφειλέτης, με υπόλοιπο οφειλής, την 24η-2-2014, ποσού 10.157,70 ευρώ και (δ) ένα καταναλωτικό δάνειο, δυνάμει της υπ' αριθ.[redacted]32 σύμβασης, ενεχόμενος ως οφειλέτης, με υπόλοιπο οφειλής, την 24η-2-2014, ποσού 38.399,03 ευρώ (βλ. από 25-11-2015 κατάσταση οφειλών, εκδόσεως της α' εκ των καθ' ων, ενώ σημειώνεται ότι δεν λαμβάνεται υπόψη η από 28-4-2021 βεβαίωση οφειλών που προσκομίζει η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, διότι σε αυτή έχουν συνυπολογιστεί τόκοι και για χρονικό διάστημα πέραν της άσκησης της κρινόμενης αίτησης, χωρίς μάλιστα να προσδιορίζεται το είδος αυτών [λ.χ. ενήμερης οφειλής ή υπερημερίας, νόμιμοι, συμβατικοί κλπ.]). Πέραν των προαναφερθέντων, δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη, κατά το χρόνο κλεισίματος του φακέλου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης, η ύπαρξη έτερων οφειλών του αιτούντος. Η δε μνημονευόμενη στην κρινόμενη αίτηση, ως υπ' αριθ. 2 απαίτηση, συνολικού ύψους 2.653,61 ευρώ, η οποία προέκυψε ότι ανήκε αρχικά στο Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Τ.Ε., το οποίο, εν συνεχεία, διαδέχθηκε (οιονεί) καθολικώς η Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε., λόγω συγχώνευσης με απορρόφησή του από την τελευταία (βλ. ΦΕΚ τ. Α.Ε. - Ε.Π.Ε. 9243/27-12-2013), εξοφλήθηκε ολοσχερώς, μετά την εκκρεμοδικία, και δη την 15η-5-2014 (βλ. προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως από 19-5-2014 βεβαίωση εξόφλησης, εκδόσεως της γ' εκ των καθ' ων, σε συνδυασμό με από 1-11-2013 βεβαίωση οφειλών, εκδόσεως του Νέου Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου Α.Τ.Ε.), ως, εξάλλου, συνομολογεί και ο ίδιος ο αιτών στις έγγραφες

προτάσεις του (βλ. σελ. 14). Συνεπώς, δεδομένου ότι, κατά το χρόνο κλεισίματος του φακέλου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης, δεν υφίστατο χρέος έναντι της άνω πιστώτριας (γ' εκ των καθ' ων), ούτε προέκυψε η ύπαρξη απαίτησης της β' εκ των καθ' ων έναντι του αιτούντος, συνέπεται ότι η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως προς αυτές (β' και γ' εκ των καθ' ων) ως ουσία αβάσιμη. Κατόπιν των ανωτέρω, οι επίδικες (υφιστάμενες) οφειλές του αιτούντος ανέρχονται συνολικά σε 61.212,21 ευρώ (κεφάλαιο + τόκοι + έξοδα). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο αιτών, ήδη από το παρελθόν, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου λήψης των επίδικων πιστώσεων, εργαζόταν ως ιδιωτικός υπάλληλος στην ίδια εργοδότρια εταιρία, όπου απασχολείται έως σήμερα (Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς Α.Ε.), με μέσες μηνιαίες αποδοχές περί των 2.800 ευρώ μηνιαίως «καθαρά» (συμπεριλαμβανομένων πάσης φύσεως επιδομάτων), ενώ η σύζυγός του εσόδευε, ιδίως, εξ αυτοτελώς φορολογούμενων ποσών (επίδομα τριτεκνίας), καθόσον δεν εργαζόταν (βλ. και έγγραφες προτάσεις αιτούντος) περί του ποσού των 160 ευρώ μηνιαίως (βλ. προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα αιτούντος -κοινά μετά της συζύγου του- οικονομικών ετών 2007-2011). Με βάση το παραπάνω οικογενειακό του εισόδημα, το οποίο ανερχόταν αθροιστικά στο ποσό των 2.960 ευρώ περίπου (= 2.800€ [έσοδα ιδίου] + 160€ [έσοδα συζύγου του]), ο αιτών μπορούσε και εξυπηρετούσε προσηκόντως τις ένδικες δανειακές του υποχρεώσεις, παράλληλα με τις λοιπές οικογενειακές του ανάγκες, εάν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι η μηνιαία δόση για την αποπληρωμή του συνόλου των επίδικων πιστώσεων ανερχόταν περί των 1.000 ευρώ (βλ., κατ' αναλογία, 10% τελευταίας ενήμερης δόσης ως αποτυπώνεται στις παραπάνω βεβαιώσεις οφειλών). Ωστόσο, από το 2011, οι αποδοχές του αιτούντος ξεκίνησαν να περικόπτονται, κατόπιν της πασίδηλης οικονομικής κρίσης που επηρέασε αρνητικά το σύνολο των επαγγελμάτων και δραστηριοτήτων, με αποτέλεσμα, κατά το προαναφερθέν έτος (2011), το ατομικό του εισόδημα να διαμορφωθεί περί των 2.500 ευρώ «καθαρά», ενώ η πτωτική πορεία των αποδοχών του συνεχίστηκε και τα επόμενα έτη, διαμορφούμενες, ούτως, το μεν 2012 σε 2.300 ευρώ περίπου μηνιαίως «καθαρά», το δε 2013 σε 2.200 ευρώ περίπου μηνιαίως «καθαρά» και το 2014 σε 2.150 ευρώ περίπου μηνιαίως «καθαρά», ενώ αντίστοιχα μειώθηκε και το επίδομα που ελάμβανε η σύζυγός του, το οποίο διαμορφώθηκε περί των 130 ευρώ μηνιαίως (βλ. προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα αιτούντος -κοινά μετά της συζύγου του- οικονομικών ετών 2012-2014 και φορολογικού έτους 2014, σημειουμένου ότι στις προαναφερθείσες αποδοχές του έχουν συμπεριληφθεί

πάσης φύσεως επιδόματα). Παρά του ανωτέρω περιορισμού των οικογενειακών του εσόδων, εντούτοις, ο αιτών εξακολούθησε και εξυπηρετούσε εν πολλοίς τις επίδικες πιστώσεις μέχρι το 2013, αντλώντας εν μέρει χρήματα και από τις προσωπικές του αποταμιεύσεις, ως είχαν δημιουργηθεί τα προηγούμενα ανθηρότερα έτη. Πλην, όμως, περί τα τέλη του 2013, λόγω της παρατεταμένης αρνητικής οικονομικής συγκυρίας και των αλληλοδιαδοχικών περικοπών στις απολαβές του, ο αιτών αδυνατούσε πλέον να ανταποκριθεί στις ανειλημμένες οικονομικές του υποχρεώσεις, αφού το οικογενειακό του εισόδημα, διαμορφούμενο αθροιστικά, κατά τον εν λόγω χρόνο, σε 2.330 ευρώ περίπου, δεν επαρκούσε για την ταυτόχρονη καταβολή των μηνιαίων δόσεων προς αποπληρωμή των ένδικων δανείων και την ταυτόχρονη κάλυψη των οικογενειακών ανελαστικών του δαπανών, οι οποίες τότε ήταν αυξημένες, ενόψει της ηλικίας και των παρελθουσών αναγκών των τέκνων του, ενώ, στο μεταξύ, είχαν εξανεμιστεί και οι όποιες αποταμιεύσεις του, καθόσον τούτες είχαν αναλωθεί τη διετία 2011-2012, οπότε είχαν ήδη συρρικνωθεί τα εισοδήματά του, κατά τα προαναφερθέντα. Επίσης, δεν πρέπει να παραβλεφθεί ότι, κατά την ανωτέρω χρονική περίοδο, η ρευστότητα του αιτούντος επιβαρύνθηκε, επιπροσθέτως, από την αύξηση των εν γένει δαπανών του και των φορολογικών του υποχρεώσεων, κατόπιν των έκτακτων δημοσιονομικών μέτρων που ελήφθησαν για την αντιμετώπιση της πρωτοφανούς αρνητικής οικονομικής συγκυρίας (ενδεικτικώς, αύξηση Φ.Π.Α. σχεδόν στο σύνολο των καταναλωτικών αγαθών, εξίσωση κόστους πετρελαίου θέρμανσης με πετρέλαιο κίνησης, αύξηση φόρου εισοδήματος, θέσπιση τέλους ακίνητης περιουσίας κλπ.), γεγονός που ανέτρεψε έτι περαιτέρω τον οικονομικό του προγραμματισμό. Ως εκ τούτων, ο αιτών περιήλθε περί τα τέλη του 2013 σε αδυναμία πληρωμών, η οποία ήταν γενική, καθόσον δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στο σύνολο των υποχρεώσεών του, και μόνιμη, διότι η οικονομική του δύναμη δεν παρουσίασε ανάκαμψη μέχρι και το κλείσιμο του φακέλου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης, αφού τα εισοδήματά του ουδέποτε επαναφέρθηκαν στα επίπεδα εκείνων που απεκόμιζε πριν το 2011, ούτε υπήρξαν, έκτοτε, επαρκή για την προσήκουσα εξυπηρέτηση των υποχρεώσεών του. Πράγματι, η καθοδική πορεία των εισοδημάτων του, ως έλαβε χώρα, κατά τα άνω διαμειφθέντα τα έτη 2011-2014, συνεχίστηκε και το επόμενο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα το 2015 και το 2016 οι αποδοχές του να διαμορφωθούν μηνιαίως σε

2.100 ευρώ περίπου «καθαρά», οι οποίες και αποτελούσαν έκτοτε το μοναδικό οικογενειακό του εισόδημα, καθόσον έπαυσε να καταβάλλεται στη σύζυγό του το επίδομα τριτεκνίας (βλ. προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα αιτούντος - κοινά μετά της συζύγου του- φορολογικών ετών 2015-2016, στις δε προαναφερθείσες αποδοχές του έχουν συμπεριληφθεί πάσης φύσεως επιδόματα). Από το 2017 και εφεξής, οι αποδοχές του σημείωσαν μεν ανοδική πορεία, πλην, όμως τούτη, ήταν περιορισμένη και επουσιώδης, αφού, ανερχόμενες, κατά μέσο όρο, περί των 2.500 ευρώ μηνιαίως «καθαρά» και, σε κάθε περίπτωση, μη υπερβαίνουσες το ποσό των 2.800 ευρώ «καθαρά», εξακολούθησαν μην επαρκούν για την αποπληρωμή των επίδικων δανείων και την ταυτόχρονη ικανοποίηση του οικογενειακού του κόστους διαβίωσης, εάν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι ο ανωτέρω μισθός του συνιστά το μοναδικό έσοδο που εισφέρεται στο οικιακό του ταμείο, ενόψει της ανεργίας της συζύγου του και των μηδενικών εισοδημάτων της (βλ. προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα αιτούντος -κοινά μετά της συζύγου του- φορολογικών ετών 2017-2019, στις δε προαναφερθείσες αποδοχές του έχουν συμπεριληφθεί πάσης φύσεως επιδόματα). Εξάλλου, δεν πρέπει να παραβλεφθεί ότι το παθητικό του αιτούντος έχει επιβαρυνθεί περαιτέρω λόγω της ολοένα αύξησης των οικονομικών του υποχρεώσεων τα τελευταία έτη, οφειλόμενη, κυρίως, στην άνοδο του κόστους ζωής και την αύξηση σχεδόν του συνόλου των φορολογικών συντελεστών. Ως εκ τούτων, δεν διαθέτει την απαιτούμενη ρευστότητα για να μπορέσει να ανταποκριθεί στα επίδικα ληξιπρόθεσμα χρέη του, διότι η τρέχουσα εισοδηματική του κατάσταση δεν του επιτρέπει να εξυπηρετεί προσηκόντως τις ένδικες πιστώσεις ταυτόχρονα με τις λοιπές ανελαστικές του δαπάνες. Η οικονομική του κατάσταση δεν αναμένεται να βελτιωθεί ουσιωδώς στο εγγύς μέλλον, δεδομένης της εν γένει αρνητικής οικονομικής συγκυρίας, κατόπιν και της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, καθώς και των επαναλαμβανόμενων ανατιμήσεων σε είδη πρώτης ανάγκης (αύξηση κόστους τροφίμων, ανοδική τιμή κιλοβατώρας ηλεκτρικού ρεύματος και φυσικού αερίου, αύξηση τιμής βενζίνης και πετρελαίου κλπ.), οι δε φορολογικές του υποχρεώσεις εξακολουθούν αμείωτες, ενώ οι μηνιαίες ανάγκες του δεν προβλέπεται να περιοριστούν, ενόψει και της ηλικίας των τέκνων του. Παράλληλα, οι ένδικες υποχρεώσεις του θα αυξάνονται συνεχώς λόγω της επιβάρυνσής τους με τόκους υπερημερίας, με συνέπεια να καθίσταται ανέφικτη η προσήκουσα εξυπηρέτηση και εξόφληση αυτών, εάν δεν λάβει χώρα ρύθμισή τους. Όσον αφορά στην προβληθείσα από μέρους της παρεμβαίνουσας ένσταση περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία

πληρωμών, τούτη κρίνεται απορριπτέα προεχόντως ως αναπόδεικτη, καθότι, η ενιστάμενη δεν απέδειξε, ως όφειλε, φέρουσα το σχετικό βάρος, ότι ο αιτών επεδίωξε την αδυναμία των πληρωμών του, ούτε ότι κατά το χρόνο σύναψης των επίδικων δανειακών συμβάσεων προέβλεψε την οικονομική του αδυναμία και δεν άλλαξε συμπεριφορά αποδεχόμενος την κατάσταση αυτή. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η εν λόγω ένσταση κρίνεται απορριπτέα ως κατ' ουσίαν αβάσιμη, διότι με βάση τα προαναφερθέντα αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά προέκυψε ότι, η περιέλευση του αιτούντος σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμών δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά του, αλλά σε εξωγενείς και όλως έκτακτους παράγοντες που περιόρισαν τη ρευστότητά του και δη στη συρρίκνωση του εισοδήματός του εξαιτίας των επαναλαμβανόμενων περικοπών που υπέστη ο μισθός του, λόγω της οικονομικής κρίσης, την ίδια στιγμή μάλιστα που οι οικονομικές του υποχρεώσεις ακολούθησαν ανοδική πορεία, περιορίζοντας, έτσι, ακόμη περισσότερο τη ρευστότητά του. Άλλωστε, ουδόλως αποδείχθηκε ότι κατά το χρόνο ανάληψης των επίδικων χρεών, ο αιτών γνώριζε ή μπορούσε να γνωρίζει, έστω ως ενδεχόμενο, ότι τα εισοδήματά του -τα οποία, κατά το απώτατο παρελθόν, έβαιναν διαρκώς αυξανόμενα, δημιουργώντας σε εκείνον ευλόγως της πεποίθηση ότι θα μπορέσει να ανταποκριθεί ευχερώς στο σύνολο των οικονομικών του υποχρεώσεων-, θα συρρικνωθούν, ούτε ότι θα αυξηθούν οι φορολογικές του υποχρεώσεις και το κόστος ζωής, ως τελικά συνέβη. Επίσης, δεν πρέπει να παραβλεφθεί ότι ο αιτών ανέλαβε τον επίδικο δανεισμό του ήδη από το έτος 2006 (βλ. και αίτηση επαναπροσδιορισμού), ο δε χρόνος ανάληψης των ένδικων πιστωτικών προϊόντων, σε συνδυασμό με το χρονικό διάστημα που εξυπηρετούνταν αποκλείουν τη δολιότητά του αναφορικά με τη λήψη αυτών, ενώ, επιπλέον, δεν αποδείχθηκε οιαδήποτε ενέργειά του ένεκα της οποίας να περιήλθε υπαιτίως σε οικονομική αδυναμία, γεγονός που αποδυναμώνει και τον ισχυρισμό περί επιγενόμενου δόλου ως προς την περιέλευσή του σε παύση πληρωμών. Με βάση, λοιπόν, άπαντα τα προαναφερθέντα, το Δικαστήριο άγεται στην κρίση ότι συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, καθόσον είναι φυσικό πρόσωπο, χωρίς πτωχευτική ικανότητα και έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και γενική αδυναμία αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, δοθέντος ότι η ρευστότητά του τόσο κατά το χρόνο κλεισίματος του φακέλου δικογραφίας της

ένδικης υπόθεσης (2021), όσο και κατά το χρόνο κατάθεσης του κρισιολογούμενου εισαγωγικού δικογράφου (2014), υπήρξε μειωμένη, ως αναλύθηκε ανωτέρω, εξαιτίας γεγονότων όλως έκτακτων και απρόβλεπτων και, γι' αυτό, θα πρέπει να αναχθούν οι υποχρεώσεις του στο μέτρο που αρμόζει εκ των συνθηκών, ούτως ώστε να μην επιβαρυνθεί μονομερώς τις ολέθριες συνέπειες της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας. Δέον όπως σημειωθεί ότι η κατά τα ανωτέρω μόνιμη και γενική περιέλευση του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμών δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, μετά την άσκηση της κρινόμενης αίτησης, εξόφλησε την ένδικη οφειλή του έναντι της γ' εκ των καθ' ων, διότι τούτη ήταν ιδιαιτέρως περιορισμένη, αποτελώντας μόλις των 4% του συνολικού χρέους του, συνεπώς, ουδόλως υποδηλώνει επαρκή ρευστότητα του αιτούντος, εάν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι τούτος είχε παύσει να ικανοποίει το υπόλοιπο ουσιώδες μέρος των οφειλών του, όπερ αρκεί για να καταδείξει την προεκτεθείσα περιέλευσή του σε παύση πληρωμών.

Όσον αφορά στην περιουσιακή κατάσταση του αιτούντος, αποδείχθηκε ότι έχει στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, ένα διαμέρισμα του έβδομου (Ζ') πάνω από το ισόγειο ορόφου, με τον αριθμό τρία (3), έτους κατασκευής το 1973, επιφάνειας 78,14 τ.μ., επί πολυκατοικίας κτισμένης σε οικόπεδο έκτασης 1.016,20 τ.μ., που βρίσκεται στη [redacted] το δε υπόλοιπο ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου συγκυριότητας ανήκει στη σύζυγό του (βλ. τις πιο πρόσφατες προσκομιζόμενες βεβαιώσεις δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης [Ε9] του ιδίου και της συζύγου του, όπως είχαν δηλωθεί την 1η-1-2022, σε συνδυασμό με αντίγραφο του υπ' αριθ. 7.324/5-6-1992 συμβολαίου αγοραπωλησίας της Συμβολαιογράφου Αθηνών [redacted]). Το παραπάνω ακίνητο συνιστά την κύρια κατοικία του αιτούντος, για την οποία υποβάλλει παραδεκτώς και νομίμως αίτημα υπαγωγής της στην προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 ρύθμιση για εξαίρεση από την εκποίηση, δοθέντος ότι η αντικειμενική αξία του εμπραγμάτου δικαιώματός του επί αυτής ανέρχεται συνολικά σε 23.495,06 ευρώ (βλ. δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2020), συνεπώς, δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού που ισχύει για εκείνον, προσαυξημένο κατά 50%, ήτοι το συνολικό ποσό των 375.000 ευρώ. Επίσης, έχει στην πλήρη και αποκλειστική κυριότητά του ένα Ι.Χ.Ε. όχημα, με αριθ. κυκλοφορίας [redacted], κυβισμού 1.985 κ.εκ., έτους 1ης κυκλοφορίας το 2005, σημερινής εκτιμώμενης εμπορικής αξίας 4.000 ευρώ (βλ. δήλωση φορολογίας εισοδήματός του [Ε1] φορολογικού έτους 2019 [πίνακας

5.1.γ.], σε συνδυασμό με υπό κρίση αίτηση). Ενόψει, ωστόσο, των τρεχουσών συνθηκών της αγοράς, το ως άνω αυτοκίνητο δεν κρίνεται πρόσφορο προς ρευστοποίηση, κατ' άρ. 9 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, καθόσον δεν πρόκειται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον, αλλά ούτε και να επιφέρει αξιόλογο τίμημα, ιδίως, λόγω της παλαιότητάς του, η δε εκτιμώμενη εμπορική του αξία δεν θα αφήσει ως υπόλοιπο ποσό ουσιώδες για την αποπληρωμή της μοναδικής πιστώτριας του αιτούντος, μετά και την αφαίρεση των αναγκαίων εξόδων της διαδικασίας (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων, επιδόσεων κλπ.), τα οποία μάλιστα θα πρέπει να προκαταβληθούν από τον υπερχρεωμένο οφειλέτη. Πέραν, δε, των προαναφερθέντων, ο αιτών δεν διαθέτει έτερα περιουσιακά στοιχεία (πρβλ. προρρηθείσα βεβαίωση δηλωθείσας περιουσιακής του κατάστασης [Ε9], δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2020, δήλωση φορολογίας εισοδήματός του [Ε1] φορολογικού έτους 2019, σε συνδυασμό με υπό κρίση αίτηση και έγγραφες προτάσεις του, καθώς και από 19-2-2014 και 6-4-2016 υπεύθυνες δηλώσεις του περί της ορθότητας και πληρότητας της αναφερομένης στο κρισιολογούμενο δικόγραφο περιουσιακής του κατάστασης).

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω και δεδομένου ότι οι ένδικες οφειλές της αιτούσας, ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 61.212,21 ευρώ, ενώ ο τελευταίος έχει αιτηθεί παραδεκτώς και νομίμως την εξαίρεση από την εκποίηση του προπεριγραφέντος ακινήτου του, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, η δε λοιπή περιουσία του κρίθηκε μη ρευστοποιήσιμη, κατά τα άνω διαμειφθέντα, πρέπει να ρυθμιστούν τα επίδικα χρέη του με βάση τα άρ. 8 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Όσον αφορά στο ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και αφού σταθμιστεί η οικονομική του κατάσταση (παρούσα και μέλλουσα), η μέγιστη ικανότητα αποπληρωμής των ένδικων χρεών του, οι εύλογες οικογενειακές δαπάνες διαβίωσής του, συμπεριλαμβανομένων και τυχόν έκτακτων εξόδων, και οι εν γένει προσωπικές του ανάγκες και υποχρεώσεις, συνάγεται ότι το διαθέσιμο ποσό, το οποίο μπορεί να καταβάλει μηνιαίως ο αιτών προς την πιστώτριά του, επί πενταετία (ήτοι, 60 μήνες), ανέρχεται σε 450 ευρώ. Με βάση τα προαναφερθέντα, μετά το τέλος της άνω πενταετούς ρύθμισης, η α' εκ των καθ' ων θα πρέπει να έχει λάβει από τον αιτούντα το συνολικό ποσό των 27.000 ευρώ (= 450€ Χ 60 μήνες). Ωστόσο, από το άνω ποσό πρέπει να αφαιρεθεί ό,τι καταβλήθηκε σε εκτέλεση της προσωρινής διαταγής του άρ. 5 Ν. 3869/2010 (βλ.

άρ. 8 παρ. 2 εδ. δ' Ν. 3869/2010 ως τούτο, τροποποιηθέν από το άρ. 61 παρ. 2 Ν. 4549/2018, ισχύει και για τις εκκρεμείς δίκες {βλ. άρ. 68 παρ. 8 προαναφερθέντος Νόμου}, καθώς και άρ. 5 παρ. 3 εδ. β' Ν. 3869/2010, ως τροποποιηθέν από το άρ. 59 παρ. 2 Ν. 4549/2018, ισχύει και για τις εκκρεμείς δίκες {βλ. άρ. 68 παρ. 8 προαναφερθέντος Νόμου}, κατά το οποίο «οι μηνιαίες καταβολές από την κατάθεση της αίτησης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης συνυπολογίζονται στις καταβολές της παρ. 2 του άρ. 8»). Συγκεκριμένα, ο αιτών, στα πλαίσια της από 7-5-2014 προσωρινής διαταγής της κ. Ειρηνοδίκη του Δικαστηρίου τούτου, που όριζε μηνιαίες καταβολές εκάστης ποσού 150 ευρώ, αρχής γενομένης τον Ιούνιο του 2014, έχει καταβάλει στην α' εκ των καθ' ων, έως και το χρόνο κλεισίματος του φάκελου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης, το συνολικό ποσό των 12.150 ευρώ (= 150€ Χ 81 μήνες) (βλ. προσκομιζόμενα αποδεικτικά καταβολών), γεγονός, εξάλλου, που δεν αρνήθηκε ειδικώς η παρασταθείσα αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα. Οι ανωτέρω γενόμενες καταβολές θα πρέπει να συνυπολογιστούν, ως προελέχθη, κατά ποσό, σε αυτές της πιο πάνω οριστικής ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2 για καταβολές επί πενταετία, κατ' άρ. 5 παρ. 3 εδ. β' του Ν. 3869/2010, κατόπιν και του σχετικώς υποβληθέντος αιτήματος από μέρους του αιτούντος. Έτσι, δεδομένου ότι η α' εκ των καθ' ων έχει ήδη λάβει εκ των προσωρινών καταβολών το προαναφερθέν ποσό των 12.150 ευρώ, απομένει να λάβει ακόμη από τον αιτούντα, στα πλαίσια της πενταετούς ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2, το ποσό των 14.850 ευρώ (= 27.000€ - 12.150€), ήτοι, κατ' αναλογία μηνός, το συνολικό ποσό των 247,50 ευρώ (= 14.850€/ 60 μήνες). Ωστόσο, το ποσό που θα κληθεί τελικά να καταβάλει ο αιτών, ως δόση της ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2, θα οριστεί μετά την κατανομή με τη μηνιαία δόση της ρύθμισης του άρ. 9 παρ. 2 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, κατά τα αμέσως κατωτέρω αναφερόμενα (άρ. 9 παρ. 2β Ν. 3869/2010, όπως προστέθηκε με το άρ. 62 παρ. 3 Ν. 4549/2018).

Η ως άνω ρύθμιση θα συνδυαστεί, περαιτέρω, με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, αφού με τις προαναφερθείσες καταβολές επί πενταετία δεν επέρχεται, ούτως ή άλλως, πλήρης εξόφληση των επίδικων χρεών και προβάλλεται από τον αιτούντα αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, μετά από το οποίο (αίτημα) η εν λόγω εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο, καθόσον πληρούνται όλες οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις. Έτσι, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, ο αιτών θα πρέπει να καταβάλει, κατ' άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, ως τούτο τροποποιήθηκε από το Ν. 4161/2013 και ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης, ποσό ίσο

με το 80% της αντικειμενικής αξίας του εμπραγμάτου δικαιώματός του επί αυτής, δηλαδή, το ποσό των 18.796,05 ευρώ (= 23.495,06€ Χ 80%) και δη σε 240 ισόποσες μηνιαίες δόσεις (ήτοι, επί 20 έτη), εκάστης ποσού 78,32 ευρώ. Προσέτι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 9 παρ. 2β Ν. 3869/2010, που προστέθηκε με το άρ. 62 παρ. 3 Ν. 4549/2018, «κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παρ. 2 του άρ. 8 [Ν. 3869/2010] το Δικαστήριο κατανέμει το ποσό που μπορεί να καταβάλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρ. 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του άρ. 9 παρ. 2, διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δεν θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν, στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης». Αυτό σημαίνει ότι δεν καθίσταται πλέον δυνατή η χορήγηση περιόδου χάριτος, απορριπτομένου, ούτως, ως νόμω αβάσιμου του σχετικού υποβληθέντος αιτήματος του αιτούντος, αφού προβλέπεται η χρονική σύμπτωση των ανωτέρω ρυθμίσεων (άρ. 8 και 9 παρ. 2), προκειμένου να αποφευχθεί, αφενός, η επιμήκυνση της συνολικής περιόδου αποπληρωμής και, αφετέρου, η επιβάρυνση του οφειλέτη με τόκους επί μακρότερο χρονικό διάστημα ως προς τη ρύθμιση του άρ. 9 παρ. 2 (πρβλ. Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων [Συμπλήρωμα], 2018, σελ. 126-127, παρ. 11-12, καθώς και Αιτιολογική Έκθεση Ν. 4549/2018 υπό του άρ. 62). Στην προκειμένη περίπτωση, οι μηνιαίες δόσεις για τη ρύθμιση του άρ. 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010 ορίστηκαν, ως προελέχθη, μετά το συνυπολογισμό των από μέρους του αιτούντος προσωρινών καταβολών, στο ποσό των 247,50 ευρώ. Δεδομένου, όμως, ότι αν ληφθεί υπόψη ως βάση υπολογισμού για την κατανομή των δόσεων των δύο ρυθμίσεων των άρ. 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2, το προρρηθέν ποσό δεν θα εξαντληθεί η μέγιστη μηνιαία δυνατότητα αποπληρωμής του αιτούντος, η οποία ορίστηκε ότι ανέρχεται στο ποσό των 450 ευρώ για τα επόμενα πέντε (5) έτη της ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, ως βάση υπολογισμού για την εν λόγω κατανομή, το τελευταίο αυτό ποσό. Κατόπιν τούτων, ο αιτών πρέπει να καταβάλλει για την εξόφληση των επίδικων οφειλών του προς την α' εκ των καθ' ων: (α) για τη ρύθμιση του άρ. 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010, κατόπιν συνυπολογισμού των από μέρους του προσωρινών καταβολών, εξήντα (60) άτοκες ισόποσες μηνιαίες δόσεις (ήτοι, επί πενταετία), εκάστης ποσού 247,50 ευρώ, καταβλητέας εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε ημερολογιακού μηνός, αρχής γενομένης τον Ιανουάριο του 2023, συμμέτρως διανεμόμενης στις επίδικες

απαιτήσεις της άνω πιστώτριας και (β) για τη ρύθμιση του άρ. 9 παρ. 2 περί διάσωσης του εμπραγμάτου δικαιώματός του επί της κύριας κατοικίας του (πλήρης κυριότητα κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου), διακόσιες σαράντα (240) ισόποσες μηνιαίες δόσεις (ήτοι, επί 20ετία), εκάστης ποσού 78,32 ευρώ, καταβλητέας εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός, αρχής γενομένης τον Ιανουάριο του 2023, διανεμόμενης, ομοίως, συμμέτρως στις επίδικες απαιτήσεις, δοθέντος ότι ουδεμία εξ αυτών είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένη και δη επί της διασωθείσας κύριας κατοικίας του αιτούντος. Οι οφειλές που θα εξοφληθούν κατά το άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, λογίζονται τοκοφόρες με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με σταθερό επιτόκιο, που θα ισχύει για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος και χωρίς ανατοκισμό.

Μετά ταύτα, η ένδικη αίτηση, η οποία επαναφέρθηκε προς συζήτηση δυνάμει της υπ' αριθ. 123432/29-1-2021 αίτησης επαναπροσδιορισμού (Ν. 4745/2020), αφού απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη ως προς τις β' και γ' εκ των καθ' ων (Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Τ.Ε. υπό ειδική εκκαθάριση και Eurobank), λόγω ανυπαρξίας οφειλής έναντι αυτών κατά το χρόνο κλεισίματος του φακέλου δικογραφίας της ένδικης υπόθεσης, σύμφωνα και με τα άνω διαμειφθέντα, πρέπει, κατά τα λοιπά, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να ρυθμιστούν οι επίδικες οφειλές του αιτούντος έναντι της α' εκ των καθ' ων, με την εξαίρεση από την εκποίηση του εμπραγμάτου δικαιώματός του επί της κύριας κατοικίας του, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρ. 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010, ενώ, τέλος, δεν ορίζεται παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από τους διαδίκους που δεν παραστάθηκαν, διότι δυνατότητα άσκησης τέτοιας ανακοπής δεν παρέχεται από το νόμο (βλ. άρ. 14 Ν. 3869/2010).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την υπό κρίση αίτηση και την ασκηθείσα, με τις έγγραφες προτάσεις, αυτοτελή πρόσθετη -ως τοιαύτη εκτιμήθηκε- παρέμβαση ερήμην των καθ' ων και του προς ον η κοινοποίηση η αίτηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση ως προς τις β' και γ' εκ των καθ' ων.

ΔΕΧΕΤΑΙ, κατά τα λοιπά, αυτήν ως προς την α' εκ των καθ' ων.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα ένδικα χρέη του αιτούντος έναντι της α' εκ των καθ' ων, ορίζοντας, κατ' άρ. 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010, και κατόπιν συνυπολογισμού των από μέρους του προσωρινών καταβολών, εξήντα (60) ισόποσες άτοκες μηνιαίες δόσεις (ήτοι, επί 5 έτη), εκάστης ποσού διακοσίων σαράντα επτά ευρώ και πενήντα λεπτών (247,50€), καταβλητέας εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός, αρχής γενομένης τον Ιανουάριο του 2023, διανεμόμενης συμμέτρως μεταξύ των επίδικων απαιτήσεων.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία του αιτούντος, ως τούτη ανήκει σε αυτόν κατά πλήρη κυριότητα, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, και, ειδικότερα, ένα διαμέρισμα του έβδομου (Ζ') πάνω από το ισόγειο ορόφου, με τον αριθμό τρία (3), επιφάνειας 78,14 τ.μ., που βρίσκεται επί πολυκατοικίας κτισμένης σε οικόπεδο έκτασης 1.016,20 τ.μ., κείμενο [redacted]

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση, για τη διάσωση του άνω εμπραγμάτου δικαιώματός του επί της κύριας κατοικίας του, να καταβάλλει μηνιαίως, κατ' άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, διακόσιες σαράντα (240) ισόποσες μηνιαίες δόσεις (ήτοι, επί 20 έτη), εκάστης ποσού εβδομήντα οχτώ ευρώ και τριάντα δύο λεπτών (78,32€), διανεμόμενης συμμέτρως στις ένδικες απαιτήσεις, δοθέντος ότι ουδεμία εξ αυτών είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια επί της άνω διασωθείσας κύριας κατοικίας του. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει τον Ιανουάριο του 2023, θα πραγματοποιείται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός και θα γίνεται με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με σταθερό επιτόκιο, που θα ισχύει για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος και χωρίς ανατοκισμό, του τόκου υπολογιζομένου επί του ποσού της ανωτέρω ορισθείσας δόσης.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στον Πειραιά, στις 28 Νοεμβρίου 2022, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Από το πρωτότυπο
Δ ε ω ρ ή θ η κ ε
σήμανση και έκδοσή του
κατά την παραγγελία
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Ο Γραμματέας